

Arrest

**nr. 168 729 van 30 mei 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 9 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 februari 2016 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 april 2016.

Gelet op de beschikking van 26 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS die *loco* advocaat K. DASSEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet.

Bij zijn eerste asielaanvraag heeft verzoeker zich niet bij de Dienst Vreemdelingzaken gemeld voor zijn gehoor waardoor de afstand van zijn asielaanvraag werd vastgesteld. Verzoeker zijn tweede asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 153.508 van 29 september 2015 omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielmotieven.

Ter ondersteuning van zijn huidige derde asielaanvraag legt verzoeker volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van het paspoort van zijn broer, een vonnis van de militaire rechtbank van Al Arish van 15 oktober 2015, een verstekvonnis van de correctionele rechtbank van Al Minia van 1 oktober 2015 en een proces-verbaal van de verklaringen afgelegd door zijn broer op 18 oktober 2015.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van een van de vaststellingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoeker merkt op dat indien de commissaris-generaal van mening is dat het hier gaat om vervalste documenten, hij dit in concreto dient uiteen te zetten waarom dit in casu zo zou zijn. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad iedere bewijswaarde kunnen weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie uit het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat het gemakkelijk is om valse of vervalste (juridische) documenten te verkrijgen in Egypte, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker neergelegde documenten.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij noch zijn raadsman bepaalde stukken uit het administratief dossier nog niet zou hebben ontvangen, merkt de Raad op dat uit het administratief dossier blijkt dat op 9 februari 2016 het Commissariaat-generaal een e-mail heeft verstuurd naar verzoeker zijn advocaat met in bijlage de gevraagde stukken uit het administratief dossier (administratief dossier stuk 2). Het reisadvies (stuk 3), als bijlage aan het verzoekschrift gevoegd, is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

5. Dergelijk algemeen en allerm minst ernstig verweer vanwege verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielaas, te ontcrachten.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 30 maart 2016, voert verzoekende partij aan dat in de beschikking geen rekening wordt gehouden met de

motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, en het zorgvuldigheidsbeginsel zoals aangevoerd in het verzoekschrift. Verzoekende partij stelt een aanvullende nota te hebben ingediend per schrijven van 11 mei 2016. Ter terechtzitting wordt vastgesteld dat er helemaal nog geen aanvullende nota werd ingediend door verzoekende partij die een kopie indient.

In de aanvullende nota wordt het volgende gesteld:

“Verzoeker wenst nog volgende bijkomende informatie te voegen:

* Document death penalty worldwide omtrent Egypte

Verzoeker wenst deze informatie toe te voegen aangezien hieruit blijkt dat de beweringen die het cgvs in de bestreden beslissing doet niet correct zijn. Het cgvs stelt namelijk dat op desertie enkel straffen staan van 1 jaar en een geldboete terwijl uit huidige informatie blijkt dat in Egypte desertie zelfs met doodstraf gestraft wordt.

Ik verwijs hiervoor naar pagina 3 van 12:

(...)

De motivering van het cgvs dat hierdoor aan de documenten van de rechtbank van verzoeker geen waarde kan gehecht worden is foutief, niet redelijk en niet zorgvuldig en in strijd met bovengangende informatie.

Verzoeker voegt deze informatie nu pas aangezien hij dit document zelf nog maar recentelijk bekam en derhalve niet vroeger kon overmaken.”

De aanvullende nota bevat voorts de betreffende door verzoekende partij als bijlage gevoegde informatie inzake ‘Death Penalty Worldwide’.

Verzoekende partij besluit dat haar leven eveneens in gevaar is nu de overheid in Egypte weet dat zij asiel heeft ingediend. Immers, haar broer werd gearresteerd en heeft uiteindelijk verklaart dat zij asiel heeft ingediend in België.

4.2. De Raad wijst er op dat aan verzoekende partij haar verklaarde desertie en de problemen die zij hierdoor in haar land van herkomst vreest geen geloof kan worden gehecht, zo werd eerder vastgesteld bij 's Raads arrest nr. 153 508 van 29 september 2015 in het kader van haar vorige, tweede asielaanvraag.

Aan voorgelegde documenten kan, zo wordt herhaald, slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit voormeld arrest waarin tot de ongeloofwaardigheid van verzoekende partij haar asielrelaas, waaronder o.a. de aangehaalde desertieproblematiek, werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Egypte (ver)vals(t)e documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn, kan aan de door verzoekende partij in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten, waaronder het vonnis d.d. 15 oktober 2015 waarbij zij bij verstek wegens dienstweigering wordt veroordeeld, geen bewijswaarde worden gehecht.

De door verzoekende partij als bijlage bij haar aanvullende nota gevoegde algemene informatie wijzigt niets aan het voorgaande en vermag geenszins de vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake haar beweerde persoonlijke problemen betreffende desertie ook maar enigszins te herstellen. Een verwijzing naar algemene rapporten en artikels, zoals *in casu* de informatie omtrent de doodstraf in Egypte door verzoekende partij bij haar aanvullende nota gevoegd, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier, gelet op de bij voormeld arrest vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas, in gebreke. Daargelaten de algemene informatie van het Commissariaat-generaal opgenomen in het administratief dossier omtrent het verzaken aan de legerdienstplicht in Egypte en de bestraffing ervan, alsook die door verzoekende partij bijgebracht omtrent de doodstraf en haar kritiek dienaangaande in de aanvullende nota, kan aan verzoekende partij haar verklaarde persoonlijke problemen omwille van dienstweigering, zoals eerder werd vastgesteld door de Raad bij arrest nr. 153

508 van 29 september 2015, geen geloof worden gehecht. Ze maakt, zo wordt vastgesteld, haar verklaarde vrees en problemen dienaangaande niet aannemelijk of geloofwaardig.

4.3. Verzoekende partij haar stelling dat haar leven in gevaar is aangezien de overheid in Egypte weet dat zij asiel heeft ingediend, daar haar broer zou zijn gearresteerd en uiteindelijk verklapt zou hebben dat zij asiel heeft ingediend in België, is een blote bewering die zij niet in het minst *in concreto* staft of aannemelijk weet te maken. Verzoekende partij blijft immers steken in algemene beweringen die geenszins onderbouwd worden aan de hand van concrete en objectieve elementen

Verzoekende partij toont namelijk niet concreet aan en maakt geenszins aannemelijk dat de Egyptische autoriteiten daadwerkelijk op de hoogte zouden zijn van haar, inmiddels derde, asielaanvraag in België, laat staan dat zij haar om die reden zouden viseren. Er dient te dezen op te worden gewezen dat aan verzoekende partij haar verklaarde problemen met haar autoriteiten, zo werd eerder bij voormeld arrest van de Raad vastgesteld, geen geloof wordt gehecht, en dat haar algemene en algehele geloofwaardigheid, gelet op de verschillende vaststellingen in het kader van haar voorgaande asielaanvragen zoals o.a. het bewust afleggen van valse verklaringen bij haar eerste asielaanvraag, ernstig in het gedrang is komen te staan.

Verzoekende partij haar betoog kan dan ook niet worden gevolgd of aangenomen.

Verzoekende partij beperkt zich voorts tot de algemene kritiek dat geen rekening werd gehouden met de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, en het zorgvuldigheidsbeginsel, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 30 maart 2016 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS